

Jeg synes, at Venstre skal komme med et klart bud på, hvad der skal ske med det her ligestillingsområde. Er der et problem i dag, eller vandt man kampen i 1968, hvad mener Venstre om det?

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Først til fru Pernille Rosenkrantz-Theil om, hvad Venstre vil på ligestillingsområdet. Nu kommer der jo en debat senere på året netop omkring ligestillingsarbejdet og vores politik på det område, så jeg synes, det er mere nærliggende at tage debatten på det tidspunkt, end at tage den i dag. Så der håber jeg selvfølgelig også, at du vil være til stede og følge den med lige så stor iver, som du gør nu.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Man tiltaler personer ved navn.

Troels Lund Poulsen (V):

Til fru Sophie Hæstorp Andersen vil jeg sige, at Venstre stadig væk lægger vægt på, at debatten kan foregå andre steder end i Videnscenter for Ligestilling. Det er det, jeg har sagt i min ordførertale, og jeg er ikke et sekund i tvivl om, at det kan gennemføres. Jeg har noteret mig, at der er delte meninger om det her, sådan vil det altid være, når man fremsætter et lovforslag.

Til hr. Kamal Qureshi, der nævner 1968-generationen: Jeg har ikke prist 1968-generationen, jeg har blot konstateret, at man godt kunne have en kønsdebat, på trods af at der ikke var et Videnscenter for Ligestilling. Det er et udtryk for, at den godt kunne blomstre, selv om at man ikke havde et Videnscenter for Ligestilling, så jeg er ikke den, der står på Folketingets talerstol og lovpriser 1968-generationen og dens kamp. Jeg erkender bare, at man formåede at skabe en debat, ligesom man også kommer til at skabe en debat på ligestillingsområdet, uanset om man har et Videnscenter for Ligestilling eller ej.

Lad mig til sidst konstatere, at der jo ikke forskes i dag på Videnscenter for Ligestilling, som indtil flere har givet udtryk for fra denne talerstol. Der indsamles viden, og jeg går ud fra, at talerne i de indlæg, de er kommet med, selvfølgelig også har noteret sig, at det ikke er en selvstændig forskningsinstitution, der bliver lukket, tværtimod.

Og til fru Bodil Kornbek vil jeg sige, at der skal være en bred politisk debat, og den debat udspringer også af, at politikerne påtager sig det

ansvar at diskutere, og det er nu engang politikere og organisationer og befolkningen, der kan skabe en debat. Den skabes ikke af et Videnscenter for Ligestilling.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Sophie Hæstorp Andersen som ordfører.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Lad mig starte med at sige, så der ikke er nogen tvivl om Socialdemokratiets holdning til denne sag – ikke at jeg tror, man er i tvivl – at vi er lodret imod, at man nedlægger Videnscenter for Ligestilling. Faktisk synes vi, det her er en pinlig sag for den nye ligestillingsminister.

Kl. 12.05

Danmark træder med dette forslag 25 år tilbage i tiden, hvad angår organisering af indsatsen for at sikre en større ligestilling mellem kønnene her i Danmark. Arbejdet for et mere retfærdigt samfund har altid været en central målsætning for Socialdemokratiet. Ligestilling af mænd og kvinder har været på dagsordenen og i samfundsdebatten igennem mere end 100 år, og der er da også nået mange gode resultater.

Alligevel kan vi daglig konstatere, at Danmark i år 2002 stadig er et kønsopdelt og dermed uretfærdigt samfund. Dette redegør ligestillingsministeren også for i sin just fremlagte redegørelse om arbejdet med ligestilling for år 2001, som vi skal debattere senere på året.

Ligestillingsarbejde har altid været hårdt arbejde, det er det også i dag. Det var hårdt, men godt og nødvendigt arbejde, da man i 1975 oprettede Ligestillingsrådet, der herefter blev lovfæstet i 1978. Målet var at følge udviklingen i samfundet, herunder lovgivningen, undersøge forhold, der modvirker ligestilling og foreslå foranstaltninger til ændring af sådanne forhold.

Rådet skulle også virke som rådgivende organ og derudover fremsætte forslag til forskning vedrørende ligestilling mellem mænd og kvinder og medvirke til oplysning om dette arbejde gennem udgivelse af publikationer m.m. Det kan man læse ganske udmærket i den betænkning, der blev lavet i 1999 om organiseringen.

Efter omkring 20 års arbejde blev der nedsat et udvalg, der kunne revidere denne her organisering. En af de største anker, man havde mod det gamle Ligestillingsråd, var nemlig dets manglende tydelighed og manglende styrke til at holde ligestillingen højt på dagsordenen.

Måske netop derfor kom Videnscenter for Ligestilling til at spille en stor rolle, da man efter 3